Preţul unui exemplar 5 Lei.

Serviciul-Mondial

Corespondenţă internaţională pentru studiul problemei jidoveşti

APARE DE DOUA ORI PE LUNA IN 12 LIMBI
germană / engleză / franceză / rusă / ungară / spaniolă
română / olandeză / suedeză / daneză / norvegiană / sârbă

Nr. III/10 Editura în Frankfurt/Main 15 Mai 1942
K/0075

Cuprinsul:

1. Bolşevicul Sir Stafford Cripps e de origine jidovească

E un fapt în deobşte cunoscut că Sir Stafford Cripps e în cabinetul britanic de războiu omul de legătură cu Uniunea Sovietelor. El e omul de încredere al lui Stalin în guvernul britanic şi are menirea să promoveze bolşevizarea Angliei. Ca bolşevic îşi pune toate puterile în acţiunea de nimicire completă a Germaniei. După întoarcerea sa din Moscova în luna Ianuarie a anului acestuia, a declarat la Londra următoarele:

"Bolşevicii au dreptul moral de a cuceri toată Germania, pentru a-i aplica poporului german pedeapsa cuvenită."

Felul în care ar urma să se execute această pedeapsă a iudeo-bolşevicilor, care a aflat aprobarea nelimitată a lui Sir Stafford Cripps, îşi poate imagina oricine. Bestia asasină iudeo-bolşevică şi-ar putea satisface nestânjenită setea de sânge pe pământul Germaniei prin masacrarea bestială a milioane de oameni cu femeile şi copiii lor cu tot. Să ne gândim numai la milioanele de victime care din 1917 au căzut în Rusia jertfă bolşevismului.

Măsura în care Stafford Cripps se simte atras de bolşevismul jidovesc rezultă şi din scrisoarea pe care a adresat-o Sovietelor cu ocazia întoarcerii sale la Londra şi care a fost publicată în "Prawda".

In această scrisoare şi-a exprimat Cripps "admiraţia sa adâncă pentru spiritul de jertfă, vitejia şi disciplina poporului rus, născute dintr'o mare tradiţie culturală şi din ataşamentul pentru rezultatele admirabile ale noului lor sistem economic."

Cripps a accentuat cu această ocazie, că unitatea anglo-sovietică trebue să devie şi mai strânsă şi că amânduror ţărilor "le incumbă datoria de a se ocupa în mod activ de civilizarea popoarelor europene."

Popoarele europene însă renunţă depe acuma cu entuziasm la această operă de "civilizare" iudeo-bolşevică de factura unui Cripps.

Sir Stafford Cripps este o fire cu desăvârşire contradictorie. E în vârstă de 53 de ani şi de profesiune avocat. Tatăl său, Lordul Parmoor, a fost un nobil avut, jurist de reputaţie şi a ocupat funcţiuni înalte în stat. Sir Stafford Cripps a moştenit dela tatăl său o mare avere, pe care a mai sporit-o şi el însuşi în mod simţitor. El a fost adică unul dintre avocaţii cei mai bine plătiţi ai capitalismului şi specialist în procesele întreprinderilor industriale. Printr'o iscusită reclamă de presă a devenit în scurt timp unul dintre cei mai celebri avocaţi ai Angliei. Veniturile sale anuale variau între 25.000 şi 50.000 de pfunzi. In anul 1930 a fost numit avocat al Curţii Regale. Această înaltă funcţiune oficială fiind îmbinată în Anglia cu ridicarea la rangul de nobleţe, Cripps a primit titlul de nobleţe de "Sir".

Iată însă că s'a produs un eveniment neobişnuit. Milionarul inobilat Sir Stafford Cripps a intrat în partidul marxist al Labouriştilor, a candidat la alegerile pentru Camera Comunelor şi a şi fost ales cu o mare majoritate.

A doua surpriză a provocat-o Cripps la congresul din Cardiff al partidului labourist. Sir Stafford Cripps a ţinut la acel congres o cuvântare revoluţionară. El a atacat în mod violent Camera Lorzilor şi Regalitatea, a cerut insistent colaborarea Angliei cu Uniunea Sovietelor şi înarmarea proletariatului. Scurt şi cuprinzător, Sir Stafford Cripps s'a dovedit dintr'odată a fi un comunist şi urmarea a fost că a fost exclus din partidul labourist. Aceasta s'a întâmplat în anul 1939. In anul 1940 a fost trimis de către guvernul englez la Moscova ca plenipotenţiar extraordinar şi astăzi Sir Stafford Cripps îşi are locul său în guvernul englez ca om de legătură al lui Stalin şi colaborează în modul cel mai strâns cu jidanul Maisky, ambasadorul sovietic din Londra.

Stafford Cripps face aşadară parte din nobilimea engleză şi din casta plutocraţiei engleze. El posedă un castel respectabil care poartă numele de "Goodfellows" şi e aşezat la o departare de cc. 120 de kilometri Nord-Vest de Londra, cu case pentru personalul de serviciu, garaje, grajdiuri, parcuri, straturi de flori, sere, lacuri, fântâni arteziene, livezi de fructe şi grădini de zarzavat, parc sportiv, etc. ... Ca avocat a fost reprezentantul autentic al capitalismului, totuşi în politică a trecut dela partidul marxist labourist la cel comunist de factură moscovită şi lucrează acum cu tot dinadinsul la bolşevizarea Angliei.

Această atitudine contradictorie a acestui plutocrat englez îşi află explicaţia ei în faptul că Sir Stafford Cripps e de origină etnică jidovească. Străbunica lui Cripps, Mary, născută Seddon, care se căsătorise cu Richard Potter, proprietarul unei case comerciale şi cofondator al ziarului "Manchester Guardian", născut în 1778 şi mort în 1842, a fost Jidancă. Nepoata ei, scriitoarea engleză Beatrice Webb, născută Potter, a arătat lucrul acesta într'o biografie, e drept într'o formă foarte delicată, dar totuşi destul de clară, caracterizând-o

pe Mary Seddon ca "o doamnă bine zidită, de culoare întunecată, de tip jidovesc, care cu mulţi ani înainte de apariţia sionismului visa mereu să-i ducă pe Jidani înapoi în Palestina."

Beatrice Webb, născută Potter, care s'a căsătorit în 1892 cu Sidney James Webb, astăzi Lord Passfield, a devenit celebră prin călătoria sa în Uniunea Sovietelor, pe care a întreprins-o în tovărăşia bărbatului său şi al cărei rezultat e lucrarea în două volume "Soviet Communism: A New Civilisation?", elaborată împreună şi apărută în 1935, una dintre cele mai cuprinzătoare expuneri în limba engleză, care e categoric favorabilă bolşevismului. Cartea e scrisă cu multă dibăcie. Cum opoziţia faţă de comunism era în 1935 încă foarte puternică în Anglia, autorii caută să dea impresia că observă o perfectă obiectivitate prin faptul că întreprind în cursul expunerii lor şi o anumită critică a unor stări din Uniunea Sovietelor, ceea ce nu i-a oprit însă ca să elogieze la superlativ acele stări. Aşadară aici e vorba de aceeaşi tactică pe care a folosit-o şi faimosul Jidan Emil Ludwig-Cohn în biografiile sale.

Constatarea Beatricei Webb privitoare la originea jidovească a lui Sir Stafford Cripps cuprinde fără îndoială cauza atitudinii contradictorii a acestui Englez plutocrato-bolşevic. Tendinţa spre distrugere, spre dărâmare, care zace în fiinţa iudaismului, l-a mânat pe Stafford Cripps în mod fatal în mânile bolşevismului. Nobilul milionar şi castelan englez n'a putut să-şi desmintă sângele. El a trebuit să urmeze vocea sângelui său, căci iudaismul şi bolşevismul sunt noţiuni înrudite, întrucât bolşevismul nu e decât o etapă premergătoare pentru instaurarea dominaţiei mondiale jidoveşti. Sângele jidovesc ce-l poartă în vinele sale, l-a îndemnat pe Cripps să devie unul dintre cei mai tenaci şi înverşunaţi agenţi ai Cremlinului. Numai aşa ne putem explica şi recenta încercare a lui Cripps de a-i momi cu promisiuni deşarte şi a-i induce în eroare pe Indieni. Cu tenacitatea unui negustor jidan s'a tocmit el în Delhi şi a încercat — ce-i drept zădarnic — să-i păcălească pe Indieni mai întâiu prin aroganţă şi apoi, când n'a izbutit cu acest mijloc, printr'o atitudine de şovăitoare îngăduinţă. Numai aşa ne putem explica, că Cripps, actualul păstrator al sigilului lorzilor, preşedintele Camerii Comunelor şi locţiitorul primului ministru, se simte atât de ataşat de jidanul Maisky, ambasadorul Uniunii Sovietelor.

Prin introducerea lui Cripps, a unui bărbat de origine jidovească, în cabinetul de războiu britanic, Churchill a făcut din nou un pas foarte primejdios pe drumul dărâmării Imperiului Britanic. Pentru a astupa cu anevoie o spărtură din faţada în dărâmare a Imperiului Britanic, acest trişor politic se vede silit să sape alte trei. Pentru a astupa spărtura produsă de către înfrângerea Angliei, Churchill a săpat acum marea gaură bolşevică prin care bolşevismul se poate strecura în Anglia fără nici o opreliște. Odrasla jidovească Cripps se află acum ca un colaborator credincios al lui Stalin în guvernul britanic şi e pe cale de a înfăptui în Anglia, de sus în jos, revoluţia bolşevică.

(Serviciul Mondial)

2. Un document oficial francez asupra influenţei covârşitoare a iudaismului în Statele Unite

Puternicile poziţii economice şi politice pe care le stăpâneşte iudaismul în Statele Unite, numeroasele şi vajnicile influenţe politice internaţionale ale iudaismului şi relaţiile strânse dintre iudaismul internaţional şi guvernul Republicei Franceze, toate acestea sunt arătate documentat într'un raport publicat de ministerul de externe german. E vorba de raportul ambasadorului francez

din Brüssel din 18 Ianuarie 1926 asupra unei convorbiri cu marele rabin belgian Ginsburger.

Ginsburger, care fusese decorat cu Legiunea de onoare franceză, face propunerea de a mobiliza influenţa de care se bucurau Jidanii în Statele Unite, în favoarea unei regulări a datoriilor de războiu franceze către USA. El zugrăveşte foarte deschis poziţia preponderentă a iudaismului în economia, finanţele şi presa din USA şi declară că prin folosirea acestor puteri s'ar putea exercita o presiune eficace asupra guvernului şi senatului american.

Ambasadorul francez recomandă totodată guvernului său să procedeze la o "serioasă examinare a acestei propuneri remarcabile a marelui rabin".

Raportul care a apărut în "Völkischer Beobachter" din 29 Aprilie 1942, are următorul curprins:

"Ua. 43.761.
Anexă la promovarea propagandei nr. 110.
Copie: Arch. Kom. 622/42.

Copie.

Ambasada franceză din Belgia. Direcţia pentru politică şi comerţ.

Problema datoriilor americane. Convorbirea cu marele rabin al Belgiei.

Eventuala folosire a influenţei jidoveşti în Statele Unite în favoarea noastră.

Brüssel, 18. Ianuarie 1926.

Domnul Maurice Herbette, Ambasadorul Republicei Franceze pe lângă Majestatea Sa Regele Belgiei, către domnul A. Briand, Prim-ministru şi Ministru al Afacerilor Externe."

"Cetăţeanul nostru, domnul Ginsburger, marele rabin al Belgiei, m'a rugat să transmit Excelenţei Voastre mulţumirile sale pentru insigniile Legiunii de Onoare în gradul de cavaler, pe care guvernul francez i le-a acordat la propunerea mea."

"In cursul convorbirii ce-am avut-o cu domnul Ginsburger, acesta mi-a comunicat că a avut ocazia să atragă atenţia unor tovarăşi de credinţă din America asupra rolului pe care ar fi să-l joace în ţara lor în favoarea Franţei, a unei Franţe, care de mai bine de un secol a înfăptuit emanciparea Jidanilor şi care în cursul veacului trecut a apărat cauza jidovească în Rusia şi România, precum o face şi astăzi în Polonia."

"Numărul Jidanilor din Statele Unite trece de patru milioane, ei sunt răspândiţi în toate statele americane, influenţa lor economică şi politică în New-York şi Chikago e considerabilă. Trezindu-le pe baza acestui trecut, interesul pentru cauza franceză şi câştigând cele mai bine de o sută de ziare pe care le posedă, pentru o mai justă apreciere a situaţiei financiare franceze, s'ar putea — după părerea domnului Ginsburger — exercita o influenţă indirectă şi eficace asupra domnului Coolidge şi asupra membrilor comisiunii datoriilor de războiu, cât şi asupra guvernatorilor statelor şi senatorilor. Se pare chiar că în felul acesta s'ar putea obţine şi eliminarea domnului Borah, opozantul permanent faţă de orice reglementare dreaptă a datoriilor franceze."

"Americanii urmează învăţăturile Bibliei chiar şi atunci când nu aparţin religiei jidoveşti. Biblia cuprinde însă şi istoria lui Avraam care avea menirea de a-l salva pe Lot, nepotul său, şi pe regii Sodomei şi Gomorei. Fiind, după împlinirea acestei misiuni, întrebat ce i se cuvine pentru concursul dat, Avraam a răspuns: 'Nu vreau nici măcar cureaua dela o gheată, ca nimeni să nu poată spune, că Avraam a tras foloase materiale de pe urma faptei sale mărinimoase'."

"După părerea marelui rabin al Belgiei, o iscusită valorificare a acestei chestiuni în masele poporului ar putea să aibă un frumos succes şi să contribue la trezirea multor simpatii pentru cauza noastră. Domnul Ginsburger socoate ca un lucru de sine înţeles că nu ajunge o asemenea folosire a Bibliei."

"El socoate totuşi că asistenţa Jidanilor din Statele Unite ne-ar putea fi preţioasă. Unii regi ai trusturilor sunt Jidani. Marii financiari sunt Jidani şi o serie întreagă de ziare importante le aparţin Jidanilor. De ce să nu ne folosim de acest prilej, care ar putea să ne aducă avantaje dintre cele mai mari?"

"După părerea domnului Ginsburger, care pleacă în cursul săptămânii viitoare la Paris şi e dispus să acorde Excelenţei Voastre întregul său concurs şi să ia în discuţie problema cu o personalitate indicată de Excelenţa Voastră, ar fi necesar ca în înţelegere cu consistoriul central israelit şi cu marele rabin al Franţei, să se organizeze în Statele Unite o eventuală acţiune jidovească. El însuşi s'ar ataşa acestei acţiuni împreună cu consistoriul central israelit din Belgia. Ei vor avea grijă să se puie în înţelegere şi cu domnul Stephen Wise, marele rabin al Statelor Unite, cât şi cu diverse comunităţi americane jidoveşti."

"La nevoe ambasadorul nostru din Washington ar putea eventual, cu discreţia cuvenită, să între în legătură cu marele rabin american."

"In tot cazul ar fi potrivit să se elaboreze un plan, întrucât e foarte posibil ca străduinţele acestea să ducă la rezultate durabile."

"Am luat la cunoştinţă cele comunicate de domnul Ginsburger şi n'am căutat câtuşi de puţin să-i diminuez zelul cu care vrea să susţină interesele noastre. L-am asigurat că voiu împărtăşi Excelenţei Voastre sugestiile sale şi că-l voiu ţine în curent cu atitudinea Dvoastră faţă de ele."

"Chiar dacă nu pot împărtăşi în întregime speranţele marelui rabin al Belgiei, totuşi nu pot să nu-mi amintesc (vezi raportul meu nr. 1399 din 3 Septemvrie anul trecut, pag. 9), că domnul Franqui îmi arătase că situaţia Polonezilor şi a Italienilor cu privire la reglementarea datoriilor lor americane e mai favorabilă decât a noastră. Lucrul acesta se datoreşte faptului că în America se află sute de mii de Polonezi şi patru milioane de Italieni, care au rămas credincioşi patriei lor şi joacă un rol la alegeri."

"Nu putem noi Francezii să ne folosim de cele patru milioane de Jidani din Statele Unite, care trebue să-şi amintească cu recunoştinţă de politica pe care statul francez a susţinut-o în favoarea fraţilor lor asupriţi şi care, după expunerile marelui rabin al Belgiei, îşi amintesc de fapt de această politică?"

Acest document ne arată cât se poate de limpede că până şi un mare rabin al unei ţări europene susţine punctul de vedere, că cele mai importante pretenţiuni politice pot fi înfăptuite în Statele Unite cu ajutorul Jidanilor americani. Marele rabin belgian ştia aşadară încă în 1926 că Jidanii sunt adevăraţii stăpâni în Statele Unite şi că de aceea cel ce vrea să aranjeze favorabil o chestiune politică trebue să li se adreseze lor.

Ţările Antantei au contractat în războiul mondial datorii în valoare de 14 miliarde de dolari în Statele Unite. Restituirea acestei enorme sume însă o refuzau. Pe de altă parte însă ele storceau din Germania totul fără nici o considerare. De aceea Statele Unite au pretins restituirea sumelor împrumutate. Guvernul francez făcea eforturi să ajungă la o înţelegere, şi ambasadorului său din Brüssel, cât şi marelui rabin al Belgiei le-a venit în minte să se folosească de ajutorul Jidanilor din Statele Unite, pentru a obţine din partea guvernului american o cât se poate de mare reducere a datoriilor Franţei. Aşa stăteau lucrurile în Statele Unite în 1926. Intre timp puterea politică şi economică din Statele Unite s'a deplasat în măsură încă şi mai mare în favoarea Jidanilor şi'n paguba poporului american, căci de aproape zece ani America a ajuns în

stăpânirea Preşedintelui Roosevelt care a pus Statele Unite în întregime la cheremul Jidanilor. Guvernul lui Roosevelt e alcătuit aproape numai din Jidani. Poltica, economia şi viaţa spirituală a Americei se află astăzi în întregime în mâna Jidanilor. Numai aşa ne putem explica bunăoară faptul că Preşedintele Roosevelt şi clica jidovească din spatele său a izbutit să arunce, fără nici un motiv real şi fără voia lui în războiu poporul american. Numai Jidanii au avut interesul să prăbuşească America în războiu şi nicidecum poporul american însuşi. Economia de războiu a lui Roosevelt însă a înlăturat şi ultimile obstacole din calea Jidanilor. Astăzi Jidanii au cuvântul hotărîtor în Statele Unite şi nu poporul american care a fost redus la tăcere. Oare când îşi va da în sfârşit seama poporul american, că a fost înşelat şi indus în eroare, într'un mod atât de ordinar de către iudaism şi de către corcitura jidovească care e preşedintele său?

(Serviciul Mondial)

3. Guvernul brazilian la remorca politicei de războiu iudeo-americane

In numărul III/8 al "Serviciului Mondial" am dat în vileag planurile pe care le-a ticluit Jidanul Henry Morgenthau, ministrul de Finanţe al Statelor Unite, în colaborare cu şefii iudaismului mondial pentru a aduce ţările Americei de Sud în întregime sub dominaţia marei finanţe iudeo-americane. Am arătat în articolul nostru, că ţelul ultim al acestei mari acţiuni valutare iudeo-americane e de a sili ţările sud-americane să intre în războiu împotriva Puterilor Axei. Intre timp această rafinată politică a iudaismului mondial, inspirată de către guvernul Statelor Unite, a creat în Brazilia primele sale victime. Guvernul jidovit al Braziliei a făcut de bună voe primii paşi pe drumul indicat de iudaism şi a luat primele măsuri clare care denotă o atitudine ostilă faţă de poporul german.

Iuidaismul mondial şi-a îndreptat totdeauna toată atenţia sa asupra Braziliei. Timp de mulţi ani s'a străduit iudaismul să influenţeze şi să îndrepte guvernul brazilian în direcţia politicei mondiale jidoveşti. Dela izbucnirea acestui războiu, iudaismul şi-a dublat şi triplat străduinţele.

In toamna anului 1940 se apropria data realegerii lui Roosevelt ca preşedinte al Statelor Unite. Iudaismul mondial ştia prea bine, că deşi Roosevelt promisese în discursurile sale electorale că va face totul pentru a ţine poporul american departe de orice amestec în războiul acesta, va arunca totuşi, după realegerea sa, Statele Unite în războiu. Pentru a stabili cu precizie măsura în care şi platforma depe care după realegerea lui Roosevelt ar putea deslănţui propaganda de războiu a Statelor Unite împotriva Puterilor Axei, conducerea iudaismului mondial a voit să aibă o orientare precisă asupra rezultatelor propagandei jidoveşti din statele sud-americane împotriva Puterilor Axei. In vederea intrării în războiu a Statelor Unite, intrare cu care conta iudaismul modial, acesta a voit să se convingă de măsura în care ţările sud-americane ar fi dispuse ca după realegerea lui Roosevelt la preşedinţia Statelor Unite să adere la politica de războiu împotriva Puterilor Axei.

De aceea încă înainte de realegerea lui Roosevelt, faimosul Stephen S. Wise, marele rabin al New-Yorkului şi preşedintele congresului mondial jidovesc, l-a trimis pe rabinul Cohen în America de Sud cu misiunea de a-i înainta un raport precis asupra situaţiei politice din ţările sud-americane şi asupra pene-

traţiei lor cu elemente jidoveşti. Cohen a fost pe atunci foarte mulţumit de cele constatate în America de Sud. El a accentuat în raportul său că a avut numeroase ocazii de a discuta cu politiceni proeminenţi şi membri ai guvernelor ţărilor sud-americane. La un mare număr dintre ei a putut constata o mare simpatie pentru politica lui Roosevelt. Chiar şi planurile lui Roosevelt de a înfăptui o solidaritate a amânduror Americelor au găsit cea mai desăvârşită înţelegere.

Rabinul Cohen a constatat încă depe atunci cu o deosebită satisfacţie, că Jidanii din Brazilia colaborează în modul cel mai strâns cu organele iudaismului mondial.

"Fizionomia jidovească o întâlnim în fiecare oraş mai mare sau mai mic al Braziliei. O serie de Jidani ocupă locuri în guvern", raportează Cohen în darea sa de seamă asupra Braziliei. In continuare rabinul Cohen constată cu un vădit sentiment de triumf, că guvernul brazilian înnăbuşe toate mişcările antiiudaice ale populaţiei băştinaşe din Brazilia şi îndeplineşte bucuros toate sfaturile ce-i vin din Washington. Rabinul Cohen scrie textual:

"Guvernul brazilian a luat toate măsurile, pentru a-şi menţine prestigiul cu deosebire în Statele Unite, aşa încât nu permite nici măcar difuzarea scrierilor antiiudaice." Aceasta era situaţia în 1940. Intre timp guvernul brazilian a mai dat şi alte dovezi de supuşenie faţă de iudaismul mondial. Astfel pentru a fi cât se poate de bine notat de către conducerea iudaismului mondial şi de guvernul din Washington, guvernul din Rio de Janero s'a dedicat de curând cu deosebit zel operei de prigonire a elementelor germane. Pretextând cele mai imposibile bănueli, guvernul brazilian a ordonat să se facă în cercurile germane şi germano-braziliene percheziţii şi arestări şi să se ia interogatorii care ne amintese de metodele moscovite. Numai în capitala Braziliei s'au efectuat 200 de arestări. Guvernul intenţionează să-i expulzeze pe aceşti Germani pe o insulă, renumită prin clima ei nesănătoasă, unde ar urma să-şi ducă viaţa într'un lagăr de concentrare închis cu sârmă ghimpată. Aşezarea Germanilor pe această insulă ar echivala de bună seamă cu omorîrea lor. Mână în mână cu această samavolnică acţiune iudeo-americană-braziliană merge confiscarea proprietăţii germane din Brazilia, închiderea întreprinderilor germane şi jefuirea lor de către plebea aţâţată de presa jidovească şi de Jidanii dela posturile de radio. Această exterminare a elementelor germane din Brazilia este unul dintre cele mai însemnate puncte din programul iudaismului mondial. Roosevelt şi clica jidovească din spatele său fac totul pentru a determina guvernul brazilian ca acesta să puie în aplicare acest punct din programul iudaismului mondial.

Actualul guvern brazilian însă a lăsat să alunece suveranitatea Braziliei în mânile guvernului iudeo-american şi cu aceasta în mânile iudaismului mondial. Cu aceasta el s'a încărcat cu o mare vină istorică. Această vină îşi va produce într'o zi roadele sale amare, deoarece viitorul nu-i aparţine nici iudaismului mondial, nici bolşevismului jidovesc şi nici plutocraţiilor democrate aliate cu acestea, ci Puterilor Axei şi aliaţilor lor. Ca şi atâţia dintre politicienii europeni, aşa şi ministrul de Externe Aranha din Brazilia, care urmând comandamentele iudaismului şi ale guvernului din Washington a dispus cel dintâiu să se înceapă cu această neruşinată prigoană a elementelor germane, va recunoaşte aceasta abia atunci când va fi prea târziu.

Cazul Braziliei ne mai arată odată ce se întâmplă, dacă guvernul unei ţări se lasă dominat de iudaismul mondial. Brazilia n'a avut nici cea mai neînsemnată anză să se amestece în războiul acesta. Populaţia braziliană a nutrit totdeauna sentimente de prietenie faţă de Germania. Pe lângă aceasta Brazilia a stat printr'un comerţ foarte activ în cele mai strânse legături comerciale

cu Germania. Divergențe politice n'au existat niciodată între ambele țări. O adevărată politică braziliană care urmărește binele poporului brazilian ar fi trebuit numaidecât să observe o atitudine de strictă neutralitate în acest războiu, căci aceasta ar fi fost numai spre binele Braziliei.

Actualul guvern brazilian însă s'a așezat sub dominația iudaismului mondial. Ca atare guvernul acesta nici nu practică o politică braziliană, ci el a pus autoritatea de stat în serviciul iudaismului mondial, adică în serviciul războiului de răzbunare împotriva Germaniei antiiudaice și aliaților ei. Guvernul Braziliei a pus astfel în joc, cu o ușurătate criminală, viitorul țării și al poporului brazilian. De aceea numai acest guvern e vinovat că s'a așezat de pe acum de partea celora ce sunt sortiți să piardă acest războiu. Pentru aceasta el poate să le fie recunoscător Jidanilor americani ale căror îndemnuri le-a urmat cu atâta servilism.

(Serviciul Mondial)

4. Nisa, un domeniu al comerțului jidovesc de contrabandă

Unul dintre cele mai întunecate izvoare de câștig ale iudaismului este, în actualul războiu, comerțul ilicit și contrabanda. In toate țările în care nefasta activitate jidovească n'a fost paralizată prin cele mai aspre măsuri legale, comerțul clandestin jidovesc e în plină floare. In nemăsurata lor lăcomie de bani, Jidanii nici măcar nu se gândesc să renunțe de a se îmbogății chiar pe spinarea popoarelor care poartă războiul pentru interesele lui Iuda. Jidanii nu înțeleg decât: sau să se îmbogățească din cale afară ca industriași și furnizori de războiu, ca bunăoară în Statele-Unite sau practică comerțul ilicit și cauzează în felul acesta pagube ireparabile chiar acelora care luptă în interesul lor. Acesta din urma este cu deosebire cazul Angliei unde comerțul clandestin jidovesc a luat un astfel de avânt, încât constitue o serioasă periclitare a conducerii engleze de războiu pe tăren economic.

Că pe continentul european mai există domenii jidovești de comerț clandestin, rezultă dintr'un raport al lui Jan von Werth, corespondentul din străinătate al ziarului "Frankfurter Volksblatt", care se află în timpul de față pe Riviera, unde a studiat în amănunte îndeletnicirea Jidanilor cu comerțul clandestin. Jan von Werth publică în "Frankfurter Volksblatt" din 19, 22 și 23 Aprilie 1942 observațiile sale făcute la Nisa și Monte Carlo. Noi redăm din acest articol următoarele pasagii caracteristice asupra acestui paradis jidovesc care este Nisa:

"Nu încape nici o îndoială că giuvaerul Rivierei este unul dintre cele mai neglijate orașe ale Coastei de Azur. Lupta pentru pânea de toate zilele este aici mai aprigă și mai istovitoare decât în alte părți ale Franței. Pricina este tocmai iudaizarea fără oprelişte a acestui oraș care a favorizat propășirea comerțului clandestin cum nu se mai poate. Acest comerț s'a desvoltat în așa măsură, încât aproape că nu mai e loc și pentru comerțul regulat. După datele statistice mai locuesc astăzi în departamentul Nisei 15.000 de Jidani. Aproape toți au emigrat din diferite țări ale Europei și, prin diferite manopere, au dobândit dreptul de azil în St. Monaco. Pe când în Cannes nu întâlnești Jidani decât pe ici pe colo, în Nisa te crezi c'ai fi în Palestina. La început Jidanii din Nisa locuiau la hotel. Intre timp mulți dintre ei s'au stabilit în locuinți particulare, pentrucă aici erau mai puțin expuși "curiozității" publicului și pentru a-și putea continua nestingheriți ocupațiile lor ilegale. Au mers chiar până întracolo, încât au făcut să dispară de pe lista de bucate a celor mai mari

hoteluri — cu excepția numai a câtorva —, chiar și acele alimente la care orice muritor are dreptul în baza cartelelor sale de alimentație. Pe lângă aceasta mai sunt restaurante conduse de Jidani care servesc cele mai delicioase mâncări din lume pentru prețuri scandaloase; astfel masa și cina dela zece mărci în sus. Ca băutură champagnia este obligatorie fără să fie cuprinsă în preț. Pe lista de mâncări se citesc simple legume, pe farfurie însă, camuflată sub legume se servește carne. In aceste împrejurări ne putem da seama ce le mai rămâne localnicilor. Dacă buzunarul le permite să ia masa doar din când în când la restaurant, trebue să facă și atunci coadă. Dintre alimente untul și cartofii nici că se mai găsesc. Acestea nu pot fi cumpărate cu bani și cu vorbe bune, ci se găsesc doar în menajul caselor jidovești. Acest fel de aprovizionare a orașului este un adevărat scandal, încât trebue să te întrebi uneori până unde mai merge răbdarea populației îngăduitoare și cât va mai dura până ce obijduita ființă omenească se va ridica împotriva despotismului jidovesc. Că presa orașului Nisa sprijină pe o scară întinsă interesele jidovești, se poate prea bine vedea zilnic din publicațiile senzaționale, evitând în felul acesta cu orice chip să servească orașului informații asupra "oaspeților" bancheri care i-ar putea oarecum indispune. Astfel principial nu se dau nici un fel de știri germane sau italiene, ci în primul rând sovietice, engleze, americane și uneori și japoneze, deoarece Japonia este prea departe. Dacă acestea sunt defavorabile se adaogă că faptele încă n'au fost confirmate. In orice caz sunt precauți deoarece se știe din experiență și observație cu câtă șovăire și tremur se năpustesc zilnic "oaspeții" jidani asupra fițuicelor, cuprinși de teamă ca nu cumva scumpii lor prieteni bolșevici să mai fi pierdut noui teritorii. Este de mirare faptul că autoritățile statului-miniatură Monaco, sprijină în felul acesta interesele "mușteriilor" săi, în timp ce instrucțiunile din Vichy reclamă o combatere energică a comunismului. Și Monaco mai trăiește încă tot în credința de a fi un stat deosebit în stat. Pe lângă aceasta mai este de remarcat și felul cum orașul Nisa primește pe străini în gară. Acolo stă un jandarm autoritar care își dă avizul asupra bagajului. El are însărcinarea să urmărească pe contrabandiști. Avizul său și-l dă însă după felul și eleganța valizelor. In cazul când ele poartă multe fișe de hoteluri, călătorul poate să treacă în voe. Dacă nu poartă nici una, trebue să le deschidă și să lase să i se aplice legea după vechiul principiu: "Cel mic la spânzurătoare, iar cel mare la plimbare". Doamne ferește să se aresteze vreun Jidan, aceasta ar echivala cu un faliment al statului! Acesta e cuvântul de ordine. Nici că mai e nevoe să amintim că acest oraș cu totul jidovit oferă întâietatea "artiștilor" jidani la toate manifestările, că orchestra "Stern" cânta la "Fünf-Uhr-Tee" ("Ceaiul de la ora cinci"), și domnul Moritz Goldmann și domnul Levyn finanțează concertele serale. Cum s'ar putea să fie altfel?

Când pretutindeni, pe toate clădirile și pe placate strălucesc inscripțiile că toată lumea aceasta bancrotă este vândută, stăpânirea merge până într'acolo ca să încurajeze comerțul clandestin care nu înseamnă altceva decât ruina comerțului autohton, precum și a locuitorilor. Aceasta trebue să ne-o însemnăm, pentrucă Nisa sa nu fie uitată atunci când va începe ultima și marea curățenie în Europa.

Acesta este raportul ziarului "Frankfurter Volksblatt". Noi suntem de părere că Franței, care actualmente face eforturi de nimicire a influenței jidovești în propria sa țară, nu-i este permis să uite de Nisa, în această acțiune de epurație. Să nădăjduim că se va reuși spre interesul populației franceze ca acest ocol jidovesc să fie curățit cu mătură de fier.

(Serviciul Mondial)

5. Şi în Slovacia au fost Jidanii adevăraţii stăpânitori

Este pe deplin cunoscut că neviabila şi artificiala Ceho-Slovacie, creată de dictatul de pace dela Versailles după calapodul lui Beneş, a fost un domeniu deosebit de preferat al iudaismului. Ceho-Slovacia de odinioară a fost unul dintre cei mai credincioşi vasali ai jidovimii şi ai organizaţiilor sale din Europa, pentru motivul că ea îşi datora existenţa în primul rând iudaismului şi francmasoneriei. Mai cu seamă în era lui Beneş i-a reuşit iudaismului să stăpânească în întregime statul Ceho-Slovac.

Ziarul "Wechselschau" ce apare la Hartberg în Stiria, a prezentat în numărul său din 28 Octomvrie 1937 următoarele interesente declaraţii ale ziarului ebraic "Haboker" ce apare în Palestina:

"Măcar că Ceho-Slovacia este înconjurată de state în care domneşte ura şi asuprirea împotriva celorlalte neamuri ca şi antisemitismul, totuşi stă ca o stâncă şi dă lumii exemplul unei adevărate ţări a libertăţii."

"Pentru noi Jidovii, această ţară e ca o bincuvântată oază în pustiul urei europene. Este un mic paradis, unde Jidovii se pot bucura de libertate şi egalitate."

Şi cum mai priveau Jidovii ca paradis al lor nu numai Cehia ci şi însăşi Slovacia, ne-o arată o publicaţie a lui "Völkischer Beobachter" din 26 Aprilie 1942. Indată după acest raport a apărut în ziarele din Pressburg un material statistic foarte bogat asupra iudaizării Slovaciei. Astfel între anii 1918—1938 peste 110.000 de Slovaci au fost nevoiţi să-si părăsească patria, fiindcă nu-şi mai puteau găsi nici un fel de ocupaţie. Şi totuşi în acelaşi timp, dinspre răsărit s'au infiltrat peste 27.000 de Jidani, care au adus în Slovacia o viaţă parazitară şi dintre care cea mai mare parte s'au îmbogăţit devenind chiar milionari.

Cu o populaţie de 2.6 milioane de locuitori, Slovacia adăpostea nu mai puţin de 90.000 de Jidani. Aceştia dispuneau de o avere de 3155 de milioane coroane slovace; cu alte cuvinte, ei stăpâneau 40% din totalitatea veniturilor naţionale.

In anul 1938 erau în Slovacia vreo 44 de Jidovi multimilionari, iar 4693 de Jidovi stăpâneau pământuri în suprafaţă de peste 100.000 de hectare. Pe lângă aceasta cele mai multe din marile proprietăţi se găseau în arendă sau administraţie jidovească. In afară de acestea se aflau în mânile jidoveşti vreo 8924 case de închiriat. Din 15.000 dintre cele mai mari întreprinderi industriale Jidovii erau stăpâni pe 12.000, aşadară pe 80 la sută. Altele 1000 de întreprinderi industriale erau sub controlul jidovesc. 64% dintre toţi medicii slovaci erau Jidani, tot astfel 72% dintre toţi avocaţii. Participarea Jidovilor la profesiunea restauratorilor se ridică până la 58%, iar la fabricarea alcoolului chiar 90 la sută.

Cu atât mai îmbucurător este faptul că tânărul stat slovac cu vrednicul său guvern se strădueşte din răsputeri să ajungă la o definitivă rezolvare a problemei jidoveşti în ţara lor. In curând bravul popor slovac va culege roadele măsurilor antiiudaice ale guvernului său.

(Serviciul Mondial)

Director: Dipl.-Ing. A. Schirmer. Redactor-şef: Erich Schwarzburg. Adresa: "Welt-Dienst". Frankfurt am Main, Postschließfach 600. / Abonamentul: pe jumătate de an 3 RM, pe un an 6 RM (sau contravaloarea). A se menţiona ediţia în limba dorită. Plăţi: în Germania la: Dresdner Bank, Depositenkasse H, Frankfurt a. M. sau Postscheckkonto, Frankfurt a. M. nr. 6201; în Ungaria la: László Levatich, Postsparkassenkonto nr. 40703, Budapesta; în Danemarca la: Kopenhaga, Postscheckkonto nr. 24903; în Suedia la: Stockholm, Postscheckkonto nr. 4277.